

Gelukkig Chinees Nieuwjaar

*Hoe meer we over onze
familie te weten komen,
hoe sterker we worden.*

ILLUSTRATIE: HANNAH LI

Alelie Coronel-Camitan
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal speelde zich af in Maleisië.

Claire speelde met haar zusje en hoorde in de keuken de pan met vis sissen. Terwijl mama en papa voor Chinees Nieuwjaar kookten, deden Claire en Chloe alsof ze de draak van het festival waren.

Chloe giechelde toen Claire met haar drakenmasker en rode bloes door haar kamer stampte. Iedereen droeg vandaag rood. Rood betekende tijdens Chinees Nieuwjaar dat je gelukkig en sterk zou zijn. Claire was dol op de tradities die het gezin met Chinees Nieuwjaar vierde!

'Mam, kunnen we vandaag met oma en opa praten?' vroeg Claire toen Chloe naar bed ging voor een dutje. Meestal vierden ze Chinees Nieuwjaar samen met oma en opa. Maar die woonden nu in een ander land.

'Ja. We bellen ze na het eten wel', zei mama. Ze veegde haar handen af aan haar rode schort. 'Help je me met koekjes bakken?'

Claire knikte en klom op de stoel aan de tafel. Ze brak de eieren voorzichtig open in een grote kom.

Terwijl de koekjes in de oven zaten, dekte Claire met papa de tafel. Ze gebruikte de speciale borden voor de feestdagen, met de mooie patronen. Toen zette Claire foto's van oma, opa en andere familieleden op tafel. Door de foto's leek het net alsof de hele familie bij elkaar was.

Al gauw rook de keuken naar boterkoekjes. Het was etenstijd! Claire, Chloe en hun ouders zaten aan tafel.

Claire sprak het gebed uit. 'Dank U dat U weer een jaar bij mijn familie bent geweest.' Toen iedereen amen had gezegd, deed Claire een plakkerige bal rijst in haar mond en glimlachte. Wat was die lekker!

Toen het avondeten voorbij was, pakte papa twee rode enveloppen. Dat was ook een traditie.

Ze betekenden geluk voor het nieuwe jaar. 'Eén voor Claire en één voor Chloe', zei papa. Claire schudde de envelop naast haar oor.

Ze luisterde naar het gerinkel van het muntgeld in de envelop.

'Dank je wel', zei Claire tegen haar ouders. 'Kunnen we nu oma en opa bellen?'

'Natuurlijk!' zei papa. Hij zette zijn telefoon op tafel en de glimlachende gezichten van oma en opa kwamen op het scherm. Claire en Chloe zwaaiden.

'Hoi, oma! Hoi, opa!' zei Claire. 'We missen jullie heel erg!'

'We missen jullie ook. Hoe gaat het met jullie?' vroeg oma. Claire praatte heel lang met ze.

Toen Claire met oma en opa had gesproken, vroeg mama naar allemaal mensen die Claire niet kende.

'Mama, wie waren al die mensen?' vroeg Claire nadat ze oma en opa gedag hadden gezegd.

'Dat is familie van ons. Ik leer hun namen en verhalen kennen, zodat ik ze in onze familiegeschiedenis kan opnemen', zei mama.

Claire dacht daar even over na. 'Wat is familiegeschiedenis?'

'Dat we meer over onze hele familie te weten komen', zei papa, terwijl Chloe bij hem op schoot klom. 'Hoe meer we over onze familie te weten komen, hoe sterker we worden.'

Claire knikte. 'Kun je me de verhalen vertellen?'

'Natuurlijk!' Mama pakte het album met familiefoto's van tafel. Ze liet een oude zwart-witfoto zien. 'Dit is papa's overgrootvader. Hij leefde lang geleden. Maar we kunnen ons dicht bij hem voelen als we iets van hem te weten komen.'

Claire keek naar de foto's terwijl mama en papa haar verhalen vertelden. Ze vond het fijn om naar de verhalen te luisteren. Ze hoefde niet altijd bij haar familie in de buurt te zijn om hun liefde te voelen. Ze glimlachte. Het was een heel goed Chinees Nieuwjaar. ●

Wat is jouw
favoriete
familietraditie?

